

Församlingen är
inte stor som
synes. Men den
har ett för-
nämligt
missionshus.

**DET HÄR ÄR ETT GRUPP FOTO AV
SVERIGES MINSTA FÖRSAMLING**

FOTO AV SAMLING

□ En gång i världen hade Blåviks missionsförsamling egen pastor och sångkör. För tre år sedan återstod bara tre medlemmar av den stolta församlingen. Sedan flyttade en av dem, Elin, till Boxholm.

□ Och i dag är det bara två kvar. Det är kören Linnéa. Och Helga. Kassör, ordförande och sekreterare.

Av BERNT NILSSON
Foto: LASSE PERSSON

■ Frid och gamman råder i församlingen.

Inga strider. Missionshuset är betalt. Församlingsmedlemmarna är vid god hälsa.

Idag har hela församlingen ställt upp sig framför missionshuset för ett gruppfoto.

Där står Linnéa Carlsson och där står Helga Gustavsson. Linnéa till höger om Helga. Med det vackert gula missionshuset i bakgrunden.

Linnéa, 81 år, och Helga, 78 år, är Sveriges minsta församling.

Blåviks missionsförsamling vid sjön Sommen utanför Tranås.

Det är en livaktig liten församling. På vintrarna sitter de och syr tillsammans med kyrkliga syföreningen och i oktober anordnar de försäljning. Drygt 2 000 kronor fick de ihop i fjol. Det blev pengar till brunnar i Indien, Farbror Eriks barnhjälp, missionen i Equador och till frikyrkans hjälp till flyktingar.

Inga stora summor — några hundralappar hit och några hundralappar dit — men Blåviks missionsförsamling har som sitt valspråk:

"Ingen kan göra något för alla, men alla kan göra något för någon."

Det fanns en tid då Blåviks

missionsförsamling hade egen pastor och sångkör. Men Blåvik är en avfolkningsby. Idag bor här bara 78 personer och av dem är det bara Linnéa och Helga som tillhör missionsförbundet.

— För tre år sen var vi tre i församlingen, men då flyttade Elin till Boxholm och då blev det bara Linnéa och jag kvar, säger Helga.

Helga har varit ordförande i församlingen sen hennes man dog för ett tiotal år sen. Hon är ordförande och kassör och sekreterare. Det är bara hon i styrelsen. Linnéa är inte ens suppleant.

Någon dag i slutet av februari brukar församlingen hålla sitt årsmöte. Det behöver de inte annonsera om i ortspressen, vilket annars är brukligt.

— Linnéa kommer till mig ändå, säger Helga.

Enmanskören Linnéa

Linnéa kommer till årsmötet med postbilen, för det är nästan en halvmil mellan de båda församlingsmedlemmarnas hem.

Årsmötet brukar inledas med att Linnéa sjunger något stämningfullt.

Linnéa är församlingens kör. Helga har aldrig haft någon vidare sångröst, så hon föredrar att sitta tyst och lyssna.

När Linnéa slutat sjunga brukar Helga sätta på en grammfonskiva med Arthur Eriksson. Därefter ber de en bön tillsammans. Ber att deras arbete skall bli till gagn för bygden och för dem som har det svårt ute i världen.

Sedan följer själva årsmötet. Helga sätter sig vid skrivbordet och Linnéa sätter sig i soffan mitt emot.

Helga läser upp årsberättelsen och sedan revisionsberättelsen. Inkomsterna var under 1978 9 586:35 kr och utgifterna 6 901:75 kr.

Revisorerna Gullbritt och Gösta Eklöv, som hyr gamla stallet vid missionshuset som sommarbostad, blir omvalda.

Helga omvald

Och så är det dags för val av ordförande, kassör och sekreterare.

— Hur skall vi ha det i år? säger Helga.

— Det är väl ingenting att diskutera om, säger då Linnéa borta i soffan.

Och så väljs Helga till ordförande, kassör och sekreterare.

Därefter följer en kort diskussion om sommarmötet i juni. Två år i rad har det kolliderat med Björn Borgs final i Wimbledon.

— Det är inte bra och det skall vi försöka undvika i fortsättningen, säger Helga.

De är också noga med att årsmötet inte får infalla samma

(Forts. på sid. 79)

Forts. från sid. 69

Sveriges minsta...

dag som Ingemar Stenmark åker slalom i TV.

Årsmötet beslutar vidare att ta kontakt med Erik Samuelsson och be honom ställa upp som auktionist vid missionsförsäljningen i oktober. Det har han varit 20 år i rad.

Årsmötet avslutas med att Helga tackar Linnéa för att hon kommit. Sen sjunger Linnéa en sång och de ber en bön tillsammans.

Efter mötet bjuder Helga på middag. Därefter dricker de kaffe och sitter och pratar tills Gustav, Linnéas son, kommer och hämtar henne med bil.

Efter årsmötet händer det just ingenting förrän till sommaren. Möten och sammankomster i missionshuset har man bara på sommaren. Vintertid är det liksom ingen idé att värma upp hela missionshuset och kalla dit pastorn från Boxholm, bara för att Linnéa och Helga skall hålla andakt.

— Det duger bra med radio- och TV-gudstjänsterna på söndagarna, säger Linnéa.

Missionshuset är annars deras stolthet. Det byggdes 1908. Då blomstrade församlingen. För ett tiotal år sedan var det bara fyra medlemmar kvar i församlingen och missionshuset behövde restaureras.

Församlingen skulle snart dö ut, men missionshuset skulle få leva vidare. Det var man överens om. Så man satte igång och när allt var klart hade det kostat 40 000 kronor.

— I våra stadgar står det, att när församlingen upphör skall missionshuset tillfalla missionsförbundet. Och den dagen vill vi att huset skall vara i gott skick, säger Helga.

Och så ordnar hon och Linnéa till sina kappor och anletsdrag.

För här skall tas ett gruppfoto. ■

